

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏและประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน
2. ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการประเมินของคณะกรรมการ
2. ผลการประเมินของชุมชน

**ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน
การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

ผลจากการปรับปรุงตัวบ่งชี้และเกณฑ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน และผู้ทดลองใช้ตัวบ่งชี้ ทำให้ได้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. ด้านการจัดการศึกษา	3 องค์ประกอบ
2. ด้านการวิจัย	5 องค์ประกอบ
3. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	5 องค์ประกอบ
4. ด้านการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	5 องค์ประกอบ

ด้านการจัดการศึกษา มี 3 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มี 6 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ มี 2 ตัวบ่งชี้

ด้านการวิจัย มี 5 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 5 ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มี 5 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 ระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม มี 7 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการ มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการ มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ มี 1 ตัวบ่งชี้

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มี 5 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์
และนักศึกษา มี 3 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย มี 2 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ข้อเสนอแนะว่า การกำหนด
เกณฑ์ความสำเร็จควรขึ้นกับความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการพัฒนา
มหาวิทยาลัย เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาตามลำดับขั้นจึงเพิ่มระดับเกณฑ์ความสำเร็จ
ขึ้นเป็นลำดับ เพื่อให้ได้มาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานสากล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดให้
การประเมินครั้งนี้เป็นการประเมินเพื่อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำการดำเนินงานเพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสำหรับเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินงานต่อไป

การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 3 ระดับ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการ-
อุดมศึกษา, 2551, หน้า 17)

คะแนน 1 หมายถึง ผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น

คะแนน 2 หมายถึง ผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

คะแนน 3 หมายถึง ผลการดำเนินงานสูงกว่ามาตรฐาน

การเสนอผลการวิจัย ได้แสดงองค์ประกอบตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน
การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการศึกษา

ตาราง 5

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา
ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่เปิดสอน สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80
1.2 ร้อยละของหลักสูตรมีความ หลากหลายสอดคล้องกับสภาพ ของท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80
1.3 ร้อยละของคนในท้องถิ่นที่ได้รับ การศึกษาในมหาวิทยาลัย	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80
1.4 จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษา แก่ชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น	น้อยกว่า 20 หลักสูตร	20-30 หลักสูตร	มากกว่า 30 หลักสูตร
1.5 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 20	ร้อยละ 20-40	มากกว่า ร้อยละ 40
1.6 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้น การศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 20	ร้อยละ 20-40	มากกว่า ร้อยละ 40

ตาราง 6

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้
ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 มีระบบและกลไกในการเปิด โอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา	มีการประเมิน ความต้องการ จำเป็นของ ท้องถิ่นในการ เปิดหลักสูตร	มีนโยบายและ แผนงานให้ บุคลากรใน ท้องถิ่นมีส่วน ร่วมในการจัด มหาวิทยาลัย การศึกษา	บุคลากรใน ท้องถิ่นมีส่วน ร่วมเป็นคณะ กรรมการของ มหาวิทยาลัย
2.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีบุคลากร ในท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการ สร้างหรือบริหารหลักสูตร	น้อยกว่า ร้อยละ 60	น้อยกว่า ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80
2.3 จำนวนโครงการที่ร่วมมือกับ ท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนา บุคลากร	1 โครงการ	2 โครงการ	มากกว่า 2 โครงการ

ตาราง 7

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้ สนับสนุนการดำเนินงาน	1-2 แหล่ง	3-4 แหล่ง	มากกว่า 4 แหล่ง
3.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น	น้อยกว่า 5 กิจกรรม	5-10 กิจกรรม	มากกว่า 10 กิจกรรม

ด้านการวิจัย

ตาราง 8

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
1.1 มีฐานข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อ ต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	เอกสาร ใช้ได้บ้าง	ฐานข้อมูล ออนไลน์ ใช้ได้บ้าง	ระบบเอกสาร และออนไลน์ ที่สามารถนำ มาใช้ได้จริง
1.2 มีเครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	1-2 เครือข่าย	3-4 เครือข่าย	มากกว่า 4 เครือข่าย

ตาราง 9

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
2.1 ร้อยละของอาจารย์สามารถทำวิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้	น้อยกว่า	ร้อยละ	มากกว่า
	ร้อยละ 40	40-80	ร้อยละ 80
2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	น้อยกว่า	ร้อยละ	มากกว่า
	ร้อยละ 40	40-80	ร้อยละ 80
2.3 ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	น้อยกว่า	ร้อยละ	มากกว่า
	ร้อยละ 40	40-80	ร้อยละ 80

ตาราง 10

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากภายในมหาวิทยาลัยเทียบกับงบประมาณวิจัย	ต่ำกว่า	ร้อยละ	มากกว่า
	ร้อยละ 40	40-80	ร้อยละ 80
3.2 จำนวนเงินภายนอกที่ได้รับ การสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเทียบกับงบประมาณวิจัย	ต่ำกว่า	ร้อยละ	มากกว่า
	ร้อยละ 40	40-80	ร้อยละ 80

ตาราง 11

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่ามาตรฐาน (3)
4.1 นักศึกษามีส่วนร่วมในการ เรียนรู้และฝึกประสบการณ์ ในการวิจัย	น้อย	ปานกลาง	มาก
4.2 มีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัย เกี่ยวกับท้องถิ่น	น้อย	ปานกลาง	มาก
4.3 จำนวนผลงานวิจัยแบบมี ส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และ บุคลากรในท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง

ตาราง 12

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 5 ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
5.1 จำนวนผลงานวิจัยที่สร้าง องค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง
5.2 จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตาราง 13

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบและกลไกการบริการ
วิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
1.1 มีระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	มีแผนงาน บริการวิชาการ แก่สังคม	มีการ ดำเนินงาน ตามแผนงาน	มีการประเมิน ผลการดำเนินงาน และนำผล มาปรับปรุง การดำเนินงาน
1.2 มีการสำรวจปัญหาและความ ต้องการของท้องถิ่น	มีการสำรวจ น้อย	มีการสำรวจ เกือบทุก โครงการ โครงการ	มีการสำรวจ ทุกโครงการ
1.3 มีการบูรณาการการจัดการศึกษา และการวิจัยเพื่อบริการวิชาการ	มีการ บูรณาการ เป็นส่วนน้อย	มีการ บูรณาการ เป็นส่วนใหญ่	มีการ บูรณาการ ทุกโครงการ
1.4 มีการจัดประชุม สาธิต ฝึก อบรม ตามความต้องการของท้องถิ่น	3 โครงการ	4-6 โครงการ	มากกว่า 6 โครงการ
1.5 มีการนำความรู้และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ
1.6 มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้ ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 5 แห่ง	5-10 แห่ง	มากกว่า 10 แห่ง
1.7 มีศูนย์กลางบริการทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	1 แห่ง	2 แห่ง	3 แห่ง

ตาราง 14

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็น วิทยากรในการให้บริการทาง วิชาการแก่ท้องถิ่น	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-60	มากกว่า ร้อยละ 60
2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่น	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-60	มากกว่า ร้อยละ 60

ตาราง 15

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
3.1 มีงบประมาณที่ใช้ในการ บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น	น้อย	ปานกลาง	มาก
3.2 มีเงินที่ได้รับการสนับสนุนจาก ท้องถิ่น	น้อย	ปานกลาง	มาก

ตาราง 16

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการ
แก่ท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
4.1 จำนวนโครงการที่ถ่ายทอดและ พัฒนาเทคโนโลยีที่เป็น ประโยชน์แก่ท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 โครงการ	20-40 โครงการ	มากกว่า 40 โครงการ
4.2 มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น	1-2 แหล่ง	3-4 แหล่ง	มากกว่า 4 แหล่ง
4.3 จำนวนโครงการ/กิจกรรมทาง วิชาการที่ให้บริการแก่ท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 โครงการ	20-40 โครงการ	มากกว่า 40 โครงการ

ตาราง 17

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของ
ผู้รับบริการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
ความพึงพอใจของผู้รับบริการทาง วิชาการ (กระบวนการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก คุณภาพของ การบริการ)	ร้อยละ 65-74	ร้อยละ 75-84	มากกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 85

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตาราง 18

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
1.1 มีระบบการให้บริการในการ ในการทะนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมตามความต้องการ ของท้องถิ่น	มีนโยบายและ แผนงาน การให้บริการ การทะนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	มีการดำเนิน งานตามแผน งานการให้ บริการทะนุ บำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	มีการประเมิน ผลและเผยแพร่ การบริการ ด้านศิลปะ และวัฒนธรรม
1.2 มีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1 แห่ง	2 แห่ง	มากกว่าหรือ เท่ากับ 3 แห่ง

ตาราง 19

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 มีระบบฐานข้อมูลศิลปะและ วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	เก็บเป็น เอกสาร ใช้ได้บ้าง	ฐานข้อมูล ออนไลน์ ใช้ได้บ้าง	ระบบเอกสาร และฐานข้อมูล ออนไลน์นำมา ใช้ได้จริง

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.2 มีศูนย์ข้อมูลและเครือข่าย ข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น	1 เครือข่าย	2 เครือข่าย	มากกว่าหรือ เท่ากับ 3 เครือข่าย
2.3 จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น	1-5 แหล่ง	6-10 แหล่ง	มากกว่าหรือ เท่ากับ 11 แหล่ง

ตาราง 20

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะ
และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ
3.2 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ
3.3 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ

ตาราง 21

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและ
วัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
4.1 มีการบูรณาการการเรียน การสอนศิลปะและวัฒนธรรม ท้องถิ่นในหลักสูตร	บูรณาการ อยู่ในระดับ น้อย	บูรณาการ อยู่ในระดับ ปานกลาง	บูรณาการ อยู่ในระดับ มาก
4.2 มีการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในคุณค่าและความภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่น	1 วิธี	2 วิธี	มากกว่า 2 วิธี

ตาราง 22

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและ
วัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
5.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น	1-2 เรื่อง	3-4 เรื่อง	มากกว่า 4 เรื่อง
5.2 มีการสร้างองค์ความรู้มาตรฐาน เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม	1 ผลงาน	2 ผลงาน	มากกว่า 2 ผลงาน

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการหาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาสร้างเป็น
แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีหน้าที่

เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งสิ้น 37 คน สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นได้ดังนี้

ผลการสำรวจความคิดเห็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การสำรวจความคิดเห็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของบุคลากร
2. ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะทั่วไปของบุคลากร

ตาราง 23

ความถี่และร้อยละของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหาร หน่วยงานที่สังกัดและประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	10	27.02
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	13	35.13
รองศาสตราจารย์	4	10.81
พนักงานมหาวิทยาลัย	10	27.02
ตำแหน่งทางการบริหาร		
อธิการบดี	1	2.70
รองอธิการบดี	6	16.21
ผู้ช่วยอธิการบดี	1	2.70
คณบดี	1	2.70
ผู้อำนวยการสำนัก	8	21.62

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รองผู้อำนวยการสำนัก	4	10.81
ประธานสาขาวิชา	1	2.70
ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร	15	40.54
หน่วยงานที่สังกัดคณะ		
คณะครุศาสตร์	8	21.62
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	6	16.21
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	13.51
คณะวิทยาการจัดการ	1	2.70
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	3	8.10
คณะเทคโนโลยี	1	2.70
สำนัก/ศูนย์	13	35.13
หน่วยงานที่สังกัด		
กองบริการการศึกษา	4	10.81
สำนักงานอธิการบดี	4	10.81
สถาบันวิจัยและพัฒนา	7	18.91
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม/กองศิลปวัฒนธรรม	6	16.21
ศูนย์ประสานงานวิจัยท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	2.70
ไม่สังกัดสถาบัน/สำนัก/ศูนย์	15	40.54
ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชน		
1-5 ปี	11	29.72
6-10 ปี	8	21.62
11-15 ปี	3	8.10
16-20 ปี	7	18.91
มากกว่า 20 ปี	8	21.62
รวม	37	100

จากตาราง 23 แสดงว่า จำนวนบุคลากรส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 35.1 ดำรงตำแหน่งทางการบริหาร คือ ผู้อำนวยการสำนัก คิดเป็นร้อยละ 21.6 คณะที่สังกัด คือ คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.6 หน่วยงานที่สังกัด คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 18.9 และมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชนระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.7

1.2 ผลการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตาราง 24

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะของด้านการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
1.	มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น		
1.1	คนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย	4.51	.73
1.2	มีหลักสูตรที่จัดการศึกษาแก่ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น	4.08	.92
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.86	.58
1.4	หลักสูตรมีความหลากหลายสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	3.84	.76
1.5	รายวิชาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น	3.49	.73
1.6	รายวิชาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.46	.76
2.	มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา		

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
2.1	มีโครงการที่ร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและ พัฒนาบุคลากร	3.92	.82
2.2	การเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	3.78	.82
2.3	หลักสูตรมีบุคลากรในท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการ สร้างหรือบริหารหลักสูตร	3.57	.98
3.	ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้		
3.1	มีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้ สนับสนุนการดำเนินงาน	3.89	.69
3.2	มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น	3.76	.79

จากตาราง 24 พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการศึกษาทั้ง 11 ตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.46-4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.58-0.98 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด แต่ละตัวบ่งชี้ มีการกระจายของข้อมูลแตกต่างกัน ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม โดยเฉลี่ยอยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ คนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.51$) มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่จัดการศึกษาแก่ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.08$) และมีโครงการที่ร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 3.92$)

ตาราง 25

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
1.	มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น		
1.1	มีเครือข่ายการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	4.24	.64

ตาราง 25 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
1.2	มีฐานข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	4.08	.79
2.	มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น		
2.1	อาจารย์ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	4.32	.66
2.2	อาจารย์สามารถทำวิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้	4.19	.73
2.3	อาจารย์มีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	4.08	.86
3.	งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น		
3.1	มีทุนจากภายนอกสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	4.11	.65
3.2	มีงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากภายในมหาวิทยาลัย	3.95	.81
4.	งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น		
4.1	มีผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่น	3.73	.65
4.2	นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ในการวิจัย	3.49	.83
4.3	มีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น	3.49	.83
5.	ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น		
5.1	มีงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น	4.00	.66
5.2	มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น	3.97	.68

จากตาราง 25 พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านการวิจัย 12 ตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.49-4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.64-0.86 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก แต่ละตัวบ่งชี้ที่มีการกระจายของข้อมูลแตกต่างกัน ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมมาก โดยเฉลี่ยอยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ

อาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.32$) มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.24$) และอาจารย์สามารถทำวิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้ ($\bar{X} = 4.19$)

ตาราง 26

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะด้านการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
1.	ระบบและกลไกการบริการวิชาการ		
1.1	มีระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	4.00	.74
1.2	มีการจัดประชุม สาคิต ฝึกอบรมตามความต้องการของท้องถิ่น	3.92	.75
1.3	มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย	3.92	.75
1.4	มีการบูรณาการการจัดการศึกษาและการวิจัยเพื่อบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น	3.78	.78
1.5	มีศูนย์กลางการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3.76	.89
1.6	มีการนำความรู้และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.65	.67
1.7	มีการสำรวจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น	3.62	.63
2.	อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการ		
2.1	อาจารย์เป็นวิทยากรในการให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น	4.41	.59
2.2	อาจารย์เป็นที่ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	4.19	.66
3.	งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ		
3.1	มีงบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น	3.78	.88

ตาราง 26 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
3.2	มีเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น	3.22	.88
4.	โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น		
4.1	มีโครงการ/กิจกรรมทางวิชาการที่ให้บริการแก่ท้องถิ่น	4.00	.66
4.2	มีโครงการที่ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น	3.76	.79
4.2	มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น	3.59	.68
5.	ความพึงพอใจของผู้รับบริการ		
5.1	ผู้รับบริการทางวิชาการมีความพึงพอใจในกระบวนการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพของการบริการ	3.95	.52

จากตาราง 26 พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม 15 ตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.22-4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.52-0.89 แสดงว่าตัวบ่งชี้ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก แต่แต่ละตัวบ่งชี้มีการกระจายของข้อมูลแตกต่างกัน ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมมากโดยเฉลี่ยอยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ อาจารย์เป็นวิทยากรในการให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.41$) อาจารย์เป็นที่ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.19$) มีโครงการ/กิจกรรมทางวิชาการที่ให้บริการแก่ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.00$) และมีระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ($\bar{X} = 4.00$)

ตาราง 27

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ลำดับที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
1.	ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
1.1	มีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.27	.73
1.2	มีระบบการให้บริการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามความต้องการของท้องถิ่น	4.03	.79
2.	ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น		
2.1	มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.30	.74
2.2	มีศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.24	.68
2.3	มีฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น	4.16	.76
3.	การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษา		
3.1	มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย	4.57	.60
3.2	มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย	4.16	.92
3.3	อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.97	.89
4.	การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย		
4.1	มีการให้ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.92	.68
4.2	มีการบูรณาการการเรียนการสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในหลักสูตร	3.81	.70

ตาราง 27 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD
5.	งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น		
5.1	มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.59	.98
5.2	มีการสร้างองค์ความรู้มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม	3.59	1.04

จากตาราง 27 พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 12 ตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59-4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.60-1.04 แสดงว่าตัวบ่งชี้ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แต่แต่ละตัวบ่งชี้มีการกระจายของข้อมูลแตกต่างกัน ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมโดยเฉลี่ยอยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.57$) มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.30$) และมีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.27$)

ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน 4 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

ด้านการจัดการศึกษา

ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการศึกษา มี 11 ตัว ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ คนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ รายวิชามีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรายวิชามีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่เหลืออีก 8 ตัว มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ มีหลักสูตรที่จัดการศึกษาแก่ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น มีโครงการที่ร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนาบุคลากร และมีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้สนับสนุนการดำเนินงาน

ด้านการวิจัย

ตัวบ่งชี้ด้านการวิจัย มี 12 ตัว ตัวบ่งชี้ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์วิจัย และการส่งเสริมให้ชุมชนทำงานวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ อาจารย์ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีเครือข่ายการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และอาจารย์สามารถทำวิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มี 15 ตัว ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีเงินที่ได้รับสนับสนุนจากท้องถิ่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ อาจารย์เป็นวิทยากรในการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น อาจารย์เป็นที่ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มีระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และมีโครงการ/กิจกรรมทางวิชาการที่ให้บริการแก่ท้องถิ่น

ด้านการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ด้านการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มี 12 ตัว ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมมากที่สุด ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นำเสนอเป็น 2 ส่วน

1. ผลการประเมินของคณะกรรมการ
2. ผลการประเมินของชุมชน

ผลการประเมินของคณะกรรมการ

คณะกรรมการประเมินใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารรายงานการประเมินตนเอง
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รายงานการประเมินตนเองตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และแผนกลยุทธ์หรือแผนยุทธศาสตร์ หลักฐาน
เชิงประจักษ์ และการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการประเมิน
แยกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ผลการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษา

1. มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
 - 1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีหลักสูตรที่เปิดสอนสอดคล้องกับความต้องการของ
ท้องถิ่นเฉลี่ยร้อยละ 31 ของหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด ได้แก่ หลักสูตรรัฐประศาสน-
ศาสตร์บัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษธุรกิจท่องเที่ยว วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว
สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ฯลฯ นอกจากนี้ยังเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา สาขา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา การบริหารการศึกษา ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ฯลฯ
ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏกำลังดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ โดยการสำรวจ
ความต้องการของท้องถิ่นก่อนการปรับปรุงหลักสูตรหรือการสร้างหลักสูตรใหม่จะต้อง
มีการวิจัยความต้องการจำเป็น (need assessment) ของชุมชนหรือท้องถิ่น

1.2 หลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เฉลี่ยร้อยละ 30 ของหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด ได้แก่ วิทยาศาสตร์การอาหาร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การบริหารการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การจัดการการคลัง การพัฒนาชุมชน วิศวกรรมโลจิสติก อัญมณี เทคโนโลยีการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม เพื่อการท่องเที่ยว ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่จัดการศึกษาให้แก่ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ หลักสูตรพัฒนาชุมชน การปกครองท้องถิ่น รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารการศึกษา สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น นิติศาสตร์ การจัดการการคลัง สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ฯลฯ

1.3 คนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ คิดเป็นร้อยละ 77 ของนักศึกษาทั้งหมด

1.4 หลักสูตรการอบรมบุคลากรของท้องถิ่นเฉลี่ยจำนวน 38 หลักสูตร ตัวอย่างเช่น การอบรมหลักสูตรแกนกลาง คอมพิวเตอร์ การเงิน การบัญชี ต้นกล้าอาชีพ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว อบรมครูประจำการ การเกษตร ฯลฯ

1.5 รายวิชาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20 ของรายวิชาที่มีการเปิดสอน เช่น การท่องเที่ยว ปราชญ์ชาวบ้าน พัฒนาชุมชน การเกษตร วัฒนธรรมศึกษา คติชนวิทยาและภูมิปัญญาท้องถิ่น การศึกษาทั่วไป นครศรีธรรมราชศึกษา

1.6 รายวิชาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 48 ของรายวิชาที่เปิดสอนทั้งหมด ได้แก่ วิชาพืชพรรณในท้องถิ่น ป่าอนุรักษ์ การเกษตร นครศรีธรรมราชศึกษา วัฒนธรรมศึกษา

ตาราง 28

ผลการประเมิน องค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของ
ท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่เปิดสอน สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ต่ำกว่า มาตรฐาน 1 (ร้อยละ 31)
1.2 ร้อยละของหลักสูตรมีความ หลากหลายสอดคล้องกับสภาพ ของท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ต่ำกว่า มาตรฐาน 1 (ร้อยละ 30)
1.3 ร้อยละของคนในท้องถิ่นที่ได้ รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย	น้อยกว่า ร้อยละ 60	ร้อยละ 60-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 77)
1.4 จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษา แก่ชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น	น้อยกว่า 20 หลักสูตร	20-30 หลักสูตร	มากกว่า 30 หลักสูตร	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (38 หลักสูตร)
1.5 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 20	ร้อยละ 20-40	มากกว่า ร้อยละ 40	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 20)
1.6 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้น การศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ย	น้อยกว่า ร้อยละ 20	ร้อยละ 20-40	มากกว่า ร้อยละ 40	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (ร้อยละ 48) พอใช้
		2.00		

จากตาราง 28 พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปกติแล้ว มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมึระบบและกลไกในการเปิด โอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยการสร้างหลักสูตรใหม่จะมีการทำวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (need assessment) ของท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการสร้างหลักสูตร คณะกรรมการสร้างหลักสูตรจะมีบุคลากรในท้องถิ่นมาเป็นกรรมการสร้างหลักสูตร มีการวิพากษ์หลักสูตร โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมวิพากษ์หลักสูตร เมื่อนำหลักสูตรใหม่เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติเปิดหลักสูตรก็จะมีบุคลากรในท้องถิ่นเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาอนุมัติหลักสูตร นอกจากนี้ยังมีการเชิญภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามาร่วมจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏมึหลักสูตรที่มีบุคลากรในท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการสร้างหรือบริหารหลักสูตร เฉลี่ยร้อยละ 76.66 นอกจากนี้ ยังมีโครงการที่ร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนาบุคลากร ได้แก่ โครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศทั้งในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทเพื่อพัฒนาบุคลากรประจำการ ระดับปริญญาตรี ได้แก่ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย รัฐศาสตรบัณฑิตสาขาการปกครองท้องถิ่น นิติศาสตร์ การจัดการคลัง การพัฒนาชุมชน ส่วนระดับปริญญาโท ได้แก่ หลักสูตรรัฐประศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา หลักสูตรสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หลักสูตรสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ฯลฯ

ตาราง 29

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
2.1 มีระบบและกลไกในการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	มีการประเมินความ	มีนโยบายและแผนงาน	บุคลากรในท้องถิ่นมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ	สูงกว่ามาตรฐาน 3
2.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีบุคลากรในท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการสร้างหรือบริหารหลักสูตร	น้อยกว่าร้อยละ 60	มากกว่าร้อยละ 60-80	มากกว่าร้อยละ 80	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 76.66)
2.3 จำนวนโครงการที่ร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนาบุคลากร	1 โครงการ	2 โครงการ	มากกว่า 2 โครงการ	ได้มาตรฐาน 2 (2 โครงการ)
คะแนนเฉลี่ย		2.33		ดี

จากตาราง 29 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.33 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

3. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำเนินงานในท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เฉลี่ย 5 แห่ง มีการจัดกิจกรรมที่ใช้การวิจัยเป็นฐานร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น เฉลี่ย 8 โครงการ

ตาราง 30

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่ามาตรฐาน	ได้มาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน	
3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้สนับสนุนการดำเนินงาน	1-2 แห่ง	3-4 แห่ง	มากกว่า 4 แห่ง	สูงกว่ามาตรฐาน 3 (5 แห่ง)
3.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น	น้อยกว่า 5 กิจกรรม	5-10 กิจกรรม	มากกว่า 10 กิจกรรม	ได้มาตรฐาน 2 (8 กิจกรรม)
คะแนนเฉลี่ย		2.50		ดี

จากตาราง 30 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ มีค่าเฉลี่ย 2.50 เทียบกับเกณฑ์คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

ผลการดำเนินงานด้านการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำเนินงานในท้องถิ่นที่เอื้อต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น เช่น ศูนย์ศรีสะเกษศึกษา ศูนย์ข้อมูลทางการวิจัยของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่จะเก็บข้อมูลไว้ที่สถาบันวิจัยและพัฒนา อาจจะไม่เก็บข้อมูลใน

ลักษณะเป็นเอกสาร ซีดีรอม หรือในหน้าเว็บไซต์ ของสถาบันวิจัยและพัฒนา และฐานข้อมูลของหน่วยงาน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังมีเครือข่ายการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 10 เครือข่าย ได้แก่ เครือข่ายการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏที่แยกตามภูมิภาคของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนของสภาหอการค้าไทย เครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญา เครือข่ายชาวบ้านนักเรียนและครู เครือข่ายชุมชน เครือข่ายเชิงประชาชน เครือข่ายการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เครือข่ายการวิจัยของสำนักงานสภาการศึกษา เครือข่ายการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ฯลฯ

ตาราง 31

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่ามาตรฐาน	ได้มาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน	
1.1 มีฐานข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	เอกสารใช้ได้บ้าง	ฐานข้อมูลออนไลน์ใช้ได้บ้าง	ระบบเอกสารและออนไลน์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริง	สูงกว่ามาตรฐาน 3
1.2 มีเครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	1-2 เครือข่าย	3-4 เครือข่าย	มากกว่า 4 เครือข่าย	สูงกว่ามาตรฐาน 3 (10 เครือข่าย)
คะแนนเฉลี่ย		3.00		ดีมาก

จากตาราง 31 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 3.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปราบกฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดีมาก

2. มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์ที่สามารถทำวิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้เฉลี่ยร้อยละ 46.66 ส่วนอาจารย์ที่ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เฉลี่ยร้อยละ 43.83 และมีผลงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร้อยละ 42.83 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูมิพัฒนามีผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นน้อยกว่าอาจารย์ที่ทำวิจัย เนื่องจากอาจารย์ทำงานวิจัยไม่เสร็จตามกำหนดเวลา มหาวิทยาลัยมีโครงการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรท้องถิ่นที่สนองความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง มีเครือข่ายนักวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ทั้งระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตลอดจน โรงเรียน ชุมชน ประชาชนชาวบ้าน มหาวิทยาลัยยังให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยเชิงบูรณาการค่อนข้างน้อย

ตาราง 32

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
2.1 ร้อยละของอาจารย์สามารถ ทำวิจัยเชิงบูรณาการกับ ท้องถิ่นได้	น้อยกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 46.66)
2.2 เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	น้อยกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 43.83)
2.3 ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงาน วิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ย	น้อยกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ได้มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 42.83) พอใช้

จากตาราง 32 พบว่า องค์กรประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงาน ได้คุณภาพในระดับพอใช้

3. งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 81.80 เพื่อเทียบกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งหมด และได้รับเงินสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 35 เมื่อเทียบกับเงินที่ได้รับการสนับสนุนทั้งหมดจากภายนอก ส่วนงบประมาณที่ได้รับสนับสนุนงานวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่น้อย

ตาราง 33

ผลการประเมินองค์กรประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
3.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากภายในมหาวิทยาลัยเทียบกับงบประมาณวิจัย	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-80	มากกว่า ร้อยละ 80	สูงกว่ามาตรฐาน 3 (ร้อยละ 81.80)
3.2 จำนวนเงินภายนอกที่ได้รับสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเทียบกับงบประมาณวิจัย คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-80	มากกว่า ร้อยละ 80	ต่ำกว่ามาตรฐาน 1 (ร้อยละ 35) พอใช้

จากตาราง 33 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

4. งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น

นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ในการวิจัยค่อนข้างน้อย นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล นักศึกษาส่วนน้อยที่ได้เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยและมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัย ตัวอย่างเช่น การวิจัยเรื่องกระบวนการเรียนรู้การเฝ้าระวังอุทกภัยและดินโคลนถล่มสำหรับเด็กและเยาวชน ตำบลนานกอก อำเภอถ้ำเสือ จังหวัดอุดรธานี การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สภาพปัญหาการปฏิบัติงานของบุคลากรตามโครงการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คุณลักษณะผู้บริหารท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น สภาพและแนวทางการพัฒนากองทุนหมู่บ้านเพื่อจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามทัศนะของผู้บริหารกองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ

นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยให้ชุมชนเสนอประเด็นปัญหาการวิจัย โดยการสำรวจปัญหาในชุมชนและดำเนินการวิจัยแล้วนำผลการวิจัยไปพัฒนาท้องถิ่น โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะและประสานการดำเนินงานวิจัยทำให้มีผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่น เฉลี่ยปีละ 26 เรื่อง ตัวอย่างเช่น รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 จังหวัดนครนายก โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การด้านอุตสาหกรรมจากการใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000: 2000 การพัฒนาเครื่องจักรตอกไม้ไผ่เพื่อพัฒนามาตรฐานการผลิตเครื่องจักรสานไม้ไผ่ การออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานไม้ไผ่ รูปแบบการสร้างเครือข่ายกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านคีรีวง การมีส่วนร่วมฟื้นฟูป่าชายเลนด้วยการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านพืชสมุนไพร การพัฒนาเครื่องหันผักตบชวาจากเครื่องต้นแบบ โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการอนามัย สิ่งแวดล้อม อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ งานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมฟื้นฟูป่าชายเลน

ด้วยการจัดกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาโครงการเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อการผลิตและพัฒนาครูอย่างมีส่วนร่วม รูปแบบเครือข่ายคุณค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ ยังมีโครงการความร่วมมือระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยในโครงการวิจัยร่วมกับการเรียนการสอนบูรณาการศาสตร์ เพื่อเรียนรู้การพัฒนาพื้นที่สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท

ตาราง 34

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่ามาตรฐาน	ได้มาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน	
4.1 นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ในการวิจัย	น้อย	ปานกลาง	มาก	ต่ำกว่ามาตรฐาน 1
4.2 มีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น	น้อย	ปานกลาง	มาก	ได้มาตรฐาน 2
4.3 จำนวนผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง	ได้มาตรฐาน 2 (26 เรื่อง)
คะแนนเฉลี่ย		1.66		พอใช้

จากตาราง 34 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 1.66 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

5. ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมิงงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น เฉลี่ยปีละ 26 เรื่อง และมีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น เฉลี่ยปีละ 26 เรื่อง

ในบางมหาวิทยาลัยจะมีเงื่อนไขการรับเงินทุน 20% สุดท้ายจะต้องมีการนำเสนอแผนงานการถ่ายทอดผลงานวิจัยหรือเทคโนโลยีที่ค้นพบลงสู่การปฏิบัติในชุมชน เช่น ปริมาณและคุณสมบัติของเนคตินจากเปลือกส้มโอพันธุ์ขาววล การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนในผ้าทอพื้นบ้าน เรื่องการจัดการวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองและเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ จากการศึกษาเอกสารประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏ ครั้งที่ 1 เรื่อง “การวิจัยพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแผ่นดินไทย” การสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551 พบว่า แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

5.1 ด้านการปฏิรูปการศึกษาเพื่อท้องถิ่น เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อการปฏิรูปการศึกษาเพื่อท้องถิ่น จำนวน 135 เรื่อง พบว่า เป็นกระบวนการวิจัยส่วนมากใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research) โดยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยร่วมวิจัยกับบุคลากรจากสถานศึกษา ชุมชน รวมทั้ง นักเรียน เด็กและเยาวชน เป็นผู้ร่วมคิด วางแผน ปฏิบัติการ เก็บข้อมูลและสะท้อนผลการดำเนินงานวิจัย โดยการเปิดโอกาสกับทุกคนได้เรียนรู้กระบวนการวิจัย เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยในพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน มีนวัตกรรมการพัฒนาการศึกษาและชุมชน โดยใช้ข้อมูลเป็นฐานในการขับเคลื่อนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม จึงมีการดำเนินวิจัยที่มีการบูรณาการในการดำเนินพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งได้ใช้พันธกิจบริการวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสภาพของปัญหาควบคู่ไปกับงานวิจัย บางที่ก็เชื่อมโยงพันธกิจ การวิจัย การพัฒนาครูและการทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม เข้าด้วยกัน เช่น โครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เป็นต้น ส่วนผลงานวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การปฏิรูปการศึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การปฏิรูปการศึกษาด้านการผลิต พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ และการปฏิรูปการศึกษาด้านการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ตัวอย่างงานวิจัย เช่น การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพครูในโครงการ

จัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแบบบูรณาการ (EIS) โรงเรียน พระอภัยมณี อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

5.2 ด้านการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง เป็นการสังเคราะห์ งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง ผล การสังเคราะห์งานวิจัยช่วยให้เห็นภาพรวมองค์ความรู้จากงานวิจัยด้านการพัฒนา วิสาหกิจชุมชนของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งศักยภาพงานวิจัยและความต้องการงานวิจัย ด้านวิสาหกิจชุมชน

5.3 ด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยท้องถิ่น เป็นการสังเคราะห์ งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยท้องถิ่น การพัฒนา โครงการวิจัยในลักษณะของเครือข่ายการจัดการและพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันไป สามารถสรุปเป็นประเด็นหลักได้ 6 ประเด็น

5.3.1 ระบบวิจัยท่องเที่ยวท้องถิ่น (tourism research system) มี กระบวนการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วน เกี่ยวข้องเน้นความเข้มแข็งของชุมชนในลักษณะของการทำงานร่วมกัน เน้นการวิจัย แบบมีส่วนร่วม (PAR) อย่างแท้จริง มีกระบวนการวิจัยที่ต้องลงปฏิบัติจริงในพื้นที่ มี การสร้างความสัมพันธ์และความใกล้ชิดคุ้นเคยระหว่างนักวิจัย ชุมชนท้องถิ่นและ องค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น

5.3.2 ทำวิจัยเชิงพื้นที่/ท้องถิ่น (area-based) งานวิจัยที่เกิดขึ้นมุ่งให้เกิดผล ในพื้นที่ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5.3.3 ด้านเครือข่ายและการจัดการเครือข่าย (network management) มี การเรียนรู้เพื่อการบริหารจัดการในลักษณะของเครือข่ายและสามารถบริหารจัดการใน ลักษณะของเครือข่ายได้อีก ทั้งยังสามารถยกระดับไปพัฒนาต่อยอดขยายผลได้

5.3.4 ผลการวิจัยที่ใช้ประโยชน์ได้ (research outputs) มีการพัฒนาให้ ผลการวิจัยนำไปสู่การใช้ได้จริง เพราะการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเปิด โอกาสให้ผู้อยู่ใน พื้นที่ได้ลงปฏิบัติจริง

5.3.5 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งนักวิจัย: อาจารย์ และ นักศึกษา การพัฒนางานวิจัยดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า นักวิจัยที่เข้าร่วมงานวิจัย มีการพัฒนาทักษะการวิจัยอย่างเห็นได้ชัดเจน ในปีต่อ ๆ มา นักวิจัยหลายคนเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก ได้พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ และที่สำคัญคือการพัฒนาทักษะ การวิจัยจนสามารถทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัยของมหาวิทยาลัยหรือได้รับทุนวิจัยใน ระดับชาติ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัยมีความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น กลายเป็นญาติสนิทกับชาวชุมชนท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น ชาวชุมชนวัดเกาะ กับนักศึกษา วิชาเอกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นอกจากนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาจะก็เป็นผู้รักการศึกษา ค้นคว้าและรักการวิจัย ตัวอย่างเช่น นักศึกษาที่เป็นนักวิจัยร่วม เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้เป็นอาจารย์ผู้สอนการวิจัยของสาขาการท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

5.3.6 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดสำนึกรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น ตนเอง การเข้าร่วมโครงการในฐานะผู้ร่วมวิจัย ชาวชุมชนเป็นจำนวนมากได้พัฒนา ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง ตระหนักรู้และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาและแหล่งท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น มีความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น นอกจากนี้ความสำคัญของการทำวิจัย อีกประการหนึ่งก็คือ การทำให้คนท้องถิ่นเข้าใจกระบวนการจัดการท่องเที่ยวว่าเป็น บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มุ่งมองว่าการท่องเที่ยวเป็นการหารายได้ แต่เพียงอย่างเดียว แต่สามารถทำเป็นอาชีพเสริม โดยยังคงประกอบอาชีพเดิม ไม่ทิ้งถิ่น เพื่อไปประกอบการท่องเที่ยวจนทำให้เกิดปัญหาทางสังคม และเมื่อนักวิจัยออกมาจาก พื้นที่แล้วชุมชนก็ยังพึ่งพาตนเอง สามารถตัดสินใจ คิดต่อและทำต่อไป กล้าตัดสินใจ พัฒนางาน พัฒนาโครงการ และทำความร่วมมือเพื่อพัฒนาท้องถิ่นกับองค์กรภายนอก อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ชุมชนถ้ำรงค์ ชุมชนบางกระเจ้า ชุมชนบางน้ำผึ้ง ชุมชนบางสีทอง เป็นต้น

5.4 ด้านการพัฒนาธุรกิจอาหารจากท้องถิ่นสู่ครัวโลก เป็นการสังเคราะห์ งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านการพัฒนาธุรกิจอาหารท้องถิ่นสู่ครัวโลก พบว่า งานวิจัยด้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีกระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

5.4.1 สร้างความรู้ระบบอาหารท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏในพื้นที่มีบทบาทพัฒนาบุคลากรที่มีความสามารถบริหารจัดการงานวิจัยอาหารท้องถิ่นและเชื่อมโยงกับปัญหาและโจทย์วิจัยกับท้องถิ่นได้ โดยมองเห็นความเชื่อมโยงกับวัตถุดิบทางด้านอาหารในท้องถิ่นร่วมกับภูมิปัญญาอาหารไทยที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

5.4.2 ปฏิรูปการเรียนการสอนร่วมกับการวิจัยเพื่อพัฒนาธุรกิจอาหารท้องถิ่นสู่สากล มหาวิทยาลัยราชภัฏมีบทบาทปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ด้านอาหารท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยในด้านการบริการวิชาการสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการวิจัยสู่การพัฒนา ระบบธุรกิจอาหารท้องถิ่นสู่สากลด้วยสหกิจศึกษาและใช้กลไกหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ

5.4.3 พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรด้านอาหารทั้งระบบในท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมีบทบาทเป็นศูนย์ประสานงานการจัดการทรัพยากรด้านอาหารทั้งระบบในท้องถิ่นรวมทั้งแหล่งงบประมาณ และความร่วมมือกับภาคีในพื้นที่ทั้งภาครัฐ และเอกชน ในการพัฒนาอัตลักษณ์อาหารของท้องถิ่น โดยมีการทำแผนที่อาหารในท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมกับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยังมีความจำเป็นต้องวิจัยเพื่อยกระดับองค์ความรู้พื้นฐานและเชิงประยุกต์ของอาหารท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาค และอธิบายความรู้ด้านอาหารท้องถิ่นด้วยงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์

5.5 ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโดยท้องถิ่น เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโดยท้องถิ่นสรุปเป็น 6 ด้าน ดังนี้

5.5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ปัญหามลพิษ

5.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ

5.5.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลไกทางสังคมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

5.5.5 งานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการฟื้นฟู

สิ่งแวดล้อมจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

5.5.6 งานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทน

ตาราง 35

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
5.1 จำนวนผลงานวิจัยที่สร้าง องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง	ได้มาตรฐาน 2 (26 เรื่อง)
5.2 จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 เรื่อง	20-40 เรื่อง	มากกว่า 40 เรื่อง	ได้มาตรฐาน 2 (26 เรื่อง)
คะแนนเฉลี่ย		2.00		พอใช้

จากตาราง 35 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

ผลการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงมีแผนงานการบริการวิชาการทุกหน่วยงาน โดยแต่ละหน่วยงานจะต้องมีแผนงานบริการวิชาการอย่างน้อย 1 โครงการ ในบางมหาวิทยาลัย งานบริการวิชาการแก่สังคมจะบูรณาการเข้ากับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ มอบหมายให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ มีการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุน การบริการทางวิชาการแก่สังคม ก่อนการให้บริการวิชาการมหาวิทยาลัยมีการประเมินความต้องการจำเป็น โดยทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น แล้วนำข้อมูลมาจัดทำแผนการบริการวิชาการแก่สังคม และส่วนใหญ่มีการบูรณาการ การจัดการศึกษาและการวิจัยเพื่อบริการวิชาการ มีการจัดประชุม สาธิต ฝึกอบรม ตาม ความต้องการของท้องถิ่น เฉลี่ยปีละ 10 โครงการ เช่น การทำบัญชีครัวเรือน กองทุนหมู่บ้าน ภาวะผู้นำ การใช้คอมพิวเตอร์ มีการนำความรู้และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เฉลี่ย 7 โครงการ เช่น เครื่องแยกน้ำดื่ม เครื่องสีข้าวที่มีจมูกข้าวและ

วิตามิน กระจ่าจากใบกระพ้อ เข้มกลัดจากใบกระพ้อ การพัฒนาฝ่ายก การออกแบบผลิตภัณฑ์ การทำกุ้งเหยียด การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยได้เฉลี่ย 8 แห่ง เช่น ห้องปฏิบัติการทำสีย้อม การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อของศูนย์วิทยาศาสตร์ การตรวจสอบดิน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชน การบริการห้องสมุด การใช้สถานที่ห้องปฏิบัติการทางภาษา การใช้ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ตลอดจนมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ส่วนใหญ่สถาบันวิจัยและพัฒนาจะรับผิดชอบเป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น มีส่วนน้อยที่มอบหมายให้คณะเป็นหน่วยบริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตาราง 36

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
1.1 มีระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	มีแผนงาน บริการ วิชาการ แก่สังคม	มีการ ดำเนิน งานตาม แผนงาน	มีการประเมิน ผลการดำเนิน งานและนำผล มาปรับปรุง การดำเนินงาน	ได้มาตรฐาน 2
1.2 มีการสำรวจปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น	มีการ สำรวจ น้อย	มีการ สำรวจ เกือบทุก โครงการ	มีการสำรวจ ทุกโครงการ	สูงกว่า มาตรฐาน 3
1.3 มีการบูรณาการการจัดการศึกษาและการวิจัยเพื่อบริการวิชาการ	มีการบูร- ณาการเป็น ส่วนน้อย	มีการบูร- ณาการเป็น ส่วนใหญ่	มีการ บูรณาการ ทุกโครงการ	ได้ มาตรฐาน 2

ตาราง 36 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
1.4 มีการจัดประชุม สาระิต ฝึกรอบรมตามความต้องการ ของท้องถิ่น	3 โครงการ	4-6 โครงการ	มากกว่า 6 โครงการ	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (10 โครงการ)
1.5 มีการนำความรู้และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ	ได้ มาตรฐาน 2 (7 โครงการ)
1.6 มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้ ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 5 แห่ง	5-10 แห่ง	มากกว่า 10 แห่ง	ได้มาตรฐาน 2 (8 แห่ง)
1.7 มีศูนย์กลางบริการทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	1 แห่ง	2 แห่ง	3 แห่ง	ได้มาตรฐาน 2 (2 แห่ง)
คะแนนเฉลี่ย		2.28		ดี

จากตาราง 36 พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการ
แก่สังคม มีค่าเฉลี่ย 2.28 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

2. อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมอญีอาจารย์ที่เป็นวิทยากรในการให้บริการทางวิชาการ
แก่ท้องถิ่น ร้อยละ 46.66 และมีอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
ร้อยละ 43.33

ตาราง 37

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
2.1 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็น วิทยากรในการให้บริการ ทางวิชาการแก่ท้องถิ่น	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-60	มากกว่า ร้อยละ 60	ได้ มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 46.66)
2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่น	ต่ำกว่า ร้อยละ 40	ร้อยละ 40-60	มากกว่า ร้อยละ 60	ได้ มาตรฐาน 2 (ร้อยละ 43.33)
คะแนนเฉลี่ย		2.00		พอใช้

จากตาราง 37 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

3. งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมิ่งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น แตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัยโดยมีงบประมาณตั้งแต่ 400,000 บาทจนถึง 5,000,000 บาท ส่วนเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่นยังมีน้อย

ตาราง 38

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
3.1 มีงบประมาณที่ใช้ในการ บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น	น้อย	ปานกลาง	มาก	สูงกว่า มาตรฐาน 3
3.2 มีเงินที่ได้รับ การสนับสนุน จากท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ย	น้อย	ปานกลาง	มาก	ต่ำกว่า มาตรฐาน 1 พอใช้
		2.00		

จากตาราง 38 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับพอใช้

4. โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมืองมีโครงการที่ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น เฉลี่ยปีละ 19 โครงการ เช่น การกลั่นไม้ดอกหอมพื้นเมือง การอนุรักษ์และการจัดการแหล่งน้ำอย่างยั่งยืน การอบรมการเพาะกล้วยไม้จากเมล็ด การสร้างหอดูดาวให้โรงเรียน ประชาชนท้องถิ่นกับนวัตกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คลินิกเทคโนโลยี ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี ฯลฯ โดยมีแหล่งศึกษาค้นคว้าพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่นเฉลี่ย 8 แห่ง ได้แก่ คลินิกเทคโนโลยี ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี ทางเกษตร ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี ศูนย์ศึกษาและพัฒนาครู หอประวัติ ห้องสมุดมีชีวิต การจัดการความรู้ชุมชนไพร่ สำนักวิทยบริการ ส่วนโครงการ/กิจกรรมทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยให้บริการแก่ท้องถิ่นเฉลี่ยปีละ 41 โครงการ เช่น ราชภัฏวิชาการ วันวิทยาศาสตร์ วันเด็ก งานเดือน 10 ฯลฯ

ตาราง 39

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
4.1 จำนวนโครงการที่ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็น ประโยชน์แก่ท้องถิ่น	ต่ำกว่า 20 โครงการ	20-40 โครงการ	มากกว่า 40 โครงการ	ต่ำกว่า มาตรฐาน 1 (19 โครงการ)
4.2 มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น	1-2 แหล่ง	3-4 แหล่ง	มากกว่า 4 แหล่ง	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (8 แหล่ง)
4.3 จำนวนโครงการ/กิจกรรม ทางวิชาการที่ให้บริการ แก่ท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 20 โครงการ	20-40 โครงการ	มากกว่า 40 โครงการ	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (41 โครงการ) ดี

จากตาราง 39 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.33 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

5. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ ระดับมากถึงมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ 88.66

ตาราง 40

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ	ร้อยละ	มากกว่า	สูงกว่า
ทางวิชาการ (กระบวนการ ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ)	65-74	75-84	หรือเท่ากับ ร้อยละ 85	มาตรฐาน 3 (ร้อยละ 88.66)
คะแนนเฉลี่ย		3.00		ดีมาก

จากตาราง 40 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการมีคะแนนประเมินสูงสุด เป็น 3.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดีมาก

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเจดีย์ มีแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงาน โครงการ กิจกรรม ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการเผยแพร่การบริการด้านศิลปะวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีสำนัก/ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมรับผิดชอบด้านการดำเนินการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบางแห่งทำหน้าที่เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดด้วย เกือบทุกแห่งเป็นคณะกรรมการวัฒนธรรมของจังหวัด

ตาราง 41

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
1.1 มีระบบการให้บริการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามความต้องการของท้องถิ่น	มีนโยบาย และ แผนงาน การ ให้บริการ การ ทะนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	มีการ ดำเนินงาน ตาม แผนงาน การ ให้บริการ การ ทะนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	มีการประเมิน ผลและ เผยแพร่การ บริการด้าน ศิลปะและ วัฒนธรรม	สูงกว่า มาตรฐาน 3
1.2 มีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น คະແນນເຈລີ່ຍ	1 แห่ง	2 แห่ง 2.50	มากกว่าหรือ เท่ากับ 3 แห่ง	ได้มาตรฐาน 2 (2 แห่ง) ดี

จากตาราง 41 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 2.50 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

2. ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมิฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ฐานข้อมูล ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประวัติหมู่บ้าน ชุมชน พิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเก็บไว้ ในรูปเอกสาร สื่อวัสดุ หรือซีดีรอม โดยเก็บไว้ที่ศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทาง วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ศูนย์วัฒนธรรมของจังหวัด กองทุนชุมชนหมู่บ้าน พิพิธภัณฑ

ท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บางแห่งอาจจะทำเป็นศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นแต่ยังไม่มีเครือข่ายอย่างเป็นทางการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉลี่ยมหาวิทยาลัย 14 แห่ง เช่น ชมรมนักดาบพิชัยยุทธ์ ศูนย์เกษตรท้องถิ่น พระธาตุเรืองรอง พิพิธภัณฑ์บ้านเก่า พิพิธภัณฑ์สงครามเก้าทัพ วัดพระมหาธาตุ พิพิธภัณฑ์เมือง หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์เมืองนคร วัดสนามบ้านแก้ว พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ชุมชนกุฎีจีนขาว ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการให้บริการข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในกรณีมีการขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการหรือชุมชน

ตาราง 42

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผลการประเมิน
	ต่ำกว่ามาตรฐาน	ได้มาตรฐาน	สูงกว่ามาตรฐาน	
2.1 มีระบบฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	เก็บเป็นเอกสารใช้ได้บ้าง	ฐานข้อมูลออนไลน์ใช้ได้บ้าง	ระบบเอกสารและฐานข้อมูลออนไลน์นำมาใช้ได้จริง	สูงกว่ามาตรฐาน 3
2.2 มีศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น	1 เครือข่าย	2 เครือข่าย	มากกว่าหรือเท่ากับ 3 เครือข่าย	สูงกว่ามาตรฐาน 3 (4 เครือข่าย)
2.3 จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	1-5 แห่ง	6-10 แห่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 11 แห่ง	สูงกว่ามาตรฐาน 3 (14 แห่ง)
คะแนนเฉลี่ย		3.00		ดีมาก

จากตาราง 42 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

มีค่าเฉลี่ย 3.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดีมาก

3. การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์/โครงการ/กิจกรรมที่อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมเฉลี่ยปีละ 19 โครงการ โดยเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างภายในมหาวิทยาลัย เฉลี่ยปีละ 10 โครงการ และเป็นโครงการ/กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมใน เทศกาลภายนอกมหาวิทยาลัยเฉลี่ยปีละ 9 โครงการ โครงการต่าง ๆ ได้แก่ วันปีใหม่ วันวิสาขบูชา วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา เทศมหาชาติ วันออกพรรษา วันลอยกระทง โครงการไหว้พระธาตุ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ เช่น สหพันธรัฐ- มาเลเซีย กัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนเกาหลี อียิปต์ ฯลฯ ในทุกโครงการมีอาจารย์และ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นทุกโครงการ

ตาราง 43

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของ อาจารย์และนักศึกษา

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
3.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมศิลปะและ วัฒนธรรมท้องถิ่น	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ	สูงกว่า มาตรฐาน3 (19 โครงการ)
3.2 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 5 โครงการ	5-10 โครงการ	มากกว่า 10 โครงการ	ได้ มาตรฐาน 2 (10 โครงการ)

ตาราง 43 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
3.3 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 5 โครงการ เทศบาลต่าง ๆ ภายนอก มหาวิทยาลัย คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 5-10	ได้ 5-10	สูงกว่า มากกว่า 10 โครงการ	ได้ มาตรฐาน 2 (9 โครงการ) ดี

จากตาราง 43 พบว่า องค์กรประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.33 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

4. การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการบูรณาการการเรียนการสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในหลักสูตรในทุกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยมีการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในคุณค่าและความภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นให้นักศึกษาในรายวิชาสุนทรียภาพ วิชานครศรีธรรมราชศึกษา วิชามหาวิทยาลัยชีวิต วิชาภาษาไทย วิชาการศึกษาทั่วไป วิชาดนตรีศึกษา วิชาวิถีไทย ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการอบรมให้ความรู้ด้านมารยาทไทย ประเพณีไทย การทำบายศรี การทำขนมกุฎีจีน ขนมโปรตุเกส การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ นอกจากนี้ยังจัดทำบัตรความดีโดยให้นักศึกษาบันทึกความดีจากการเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม โดยต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของกิจกรรมทั้งหมด ด้านการปรับปรุง พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น มหาวิทยาลัยดำเนินการค่อนข้างน้อย

ตาราง 44

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
4.1 มีการบูรณาการการเรียน การสอนศิลปะและ วัฒนธรรม ท้องถิ่นในหลักสูตร	บูรณาการ อยู่ใน ระดับน้อย	บูรณาการ อยู่ใน ระดับ ปานกลาง	บูรณาการ อยู่ในระดับ มาก	สูงกว่า มาตรฐาน 3
4.2 มีการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในคุณค่าและความภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ย	1 วิธี	2 วิธี	มากกว่า 2 วิธี	สูงกว่า มาตรฐาน 3 ดีมาก

จากตาราง 44 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.00 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดีมาก

5. งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏม้งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉลี่ยปีละ 4 เรื่อง และมีการสร้างองค์ความรู้มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมเฉลี่ยปีละ 3 เรื่อง เช่น ทำรำหอมแดง ทำรำดอกกล้วย และ มี 1 มหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ดำเนินการสร้างองค์ความรู้มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม เพราะไม่มีงบประมาณสนับสนุน

ตาราง 45

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน			ผล การประเมิน
	ต่ำกว่า มาตรฐาน	ได้ มาตรฐาน	สูงกว่า มาตรฐาน	
5.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	1-2 เรื่อง	3-4 เรื่อง	มากกว่า 4 เรื่อง	ได้มาตรฐาน 2 (4 เรื่อง)
5.2 มีการสร้างองค์ความรู้ มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและ วัฒนธรรม	1 ผลงาน	2 ผลงาน	มากกว่า 2 ผลงาน	สูงกว่า มาตรฐาน 3 (3 ผลงาน)
คะแนนเฉลี่ย		2.50		ดี

จากตาราง 45 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.50 เทียบกับเกณฑ์ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ปรากฏว่า มีการดำเนินงานได้คุณภาพในระดับดี

ตาราง 46

สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบการทำงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ด้าน	องค์ประกอบ	คะแนนการประเมิน		ผลการ ประเมิน
		\bar{X}	SD	
การจัด การศึกษา	1. มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนอง ความต้องการของท้องถิ่น	2.00	.81	พอใช้
	2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	2.33	.47	ดี
	3. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่ง ตนเองได้	2.50	.50	ดี

ตาราง 46 (ต่อ)

ด้าน	องค์ประกอบ	คะแนนการประเมิน		ผลการประเมิน
		\bar{X}	SD	
	คะแนนเฉลี่ย	2.28	.21	ดี
ด้าน การวิจัย	1. มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น	3.00	.00	ดีมาก
	2. มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	2.00	.00	พอใช้
	3. งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	2.00	1.00	พอใช้
	4. งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น	1.66	0.47	พอใช้
	5. ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น	2.00	.00	พอใช้
	คะแนนเฉลี่ย	2.13	.45	ดี
ด้านการ บริการ วิชาการ แก่สังคม	1. ระบบและกลไกการบริการวิชาการ			
	แก่สังคม	2.28	.45	ดี
	2. อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริการ			
	วิชาการ	2.00	.00	พอใช้
	3. งบประมาณที่ใช้ในการบริการ			
วิชาการ	2.00	1.00	พอใช้	
	4. โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น	2.33	.94	ดี
	5. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	3.00	.00	ดีมาก
	คะแนนเฉลี่ย	2.32	.37	ดี
ด้านการ ทะนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	1. ระบบการให้บริการด้านการทะนุ			
	บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	2.50	.50	ดี
	2. ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรม			
ท้องถิ่น	3.00	.00	ดีมาก	

ตาราง 46 (ต่อ)

ด้าน	องค์ประกอบ	คะแนนการประเมิน		ผลการประเมิน
		\bar{X}	<i>SD</i>	
3.	การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษา	2.33	.47	ดี
4.	การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย	3.00	.00	ดีมาก
5.	งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.50	.50	ดี
	คะแนนเฉลี่ย	2.66	.28	ดีมาก
	คะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน	2.35	0.19	ดี

จากตาราง 46 พบว่า ผลการประเมินการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.35$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินการอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.66$) ระดับดี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{X} = 2.32$) ด้านการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.28$) และด้านการวิจัย ($\bar{X} = 2.13$)

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ด้านการวิจัย

1. ควรให้ชุมชนหรือท้องถิ่นเป็นฐานในการสร้างการเรียนรู้
2. ควรพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพในการเรียนรู้ของชุมชน

3. มหาวิทยาลัยควรเน้นการวิจัยบูรณาการเชิงพื้นที่โดยแบ่งกลุ่มด้านการศึกษากองทัพเรือ วัฒนธรรมภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1. มหาวิทยาลัยต้องเท่าทันปัญหาของชุมชน รับรู้และแก้ปัญหา

2. มหาวิทยาลัยต้องเป็นที่พึ่งทางวิชาการและกระบวนการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้จริง

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์กรปกครองท้องถิ่นควรให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. รัฐบาลควรสร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน

2. ควรจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมากกว่านี้

ผลการประเมินของชุมชน

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ชุมชนหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏตั้งอยู่ ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารงานส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประธานองค์กรเครือข่ายป่าชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน เกษตรกร ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง จำนวน 12 คน 6 จังหวัด เกี่ยวกับการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

ด้านการจัดการศึกษา

1. มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีหลักสูตรที่เปิดสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ทำให้คนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ ร้อยละ 80% ได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่จัดการศึกษาให้แก่ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น เช่น หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรการบริหารการศึกษา นิติศาสตร์ ตลอดจนมี

การจัดอบรมบุคลากรในท้องถิ่นแต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น การเพาะเนื้อเยื่อ เมล็ดพันธุ์กล้วยไม้ การอบรมอาชีพต่าง ๆ ให้กับชุมชน ฯลฯ

2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและมีโครงการร่วมมือกับท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานและงบประมาณร่วมกับมหาวิทยาลัยในการพัฒนาอาชีพและส่งเสริมการศึกษาน้อย

3. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานปานกลาง เช่น ป่าชุมชน ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน

ด้านการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการทำวิจัย และมีเครือข่ายการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความสามารถในการทำวิจัย และเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย เช่น การวิจัยบรรพบุรุษของหน่อไม้ การเพาะพันธุ์กล้วยไม้ป่า ฯลฯ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรของท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายงานวิจัยของท้องถิ่น เช่น มีศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นภาคตะวันออก

3. งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างน้อย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

4. งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น

ชุมชนเห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัยท้องถิ่น และมีผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

เช่น การทำวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์น้ำมันหอม การทำแผนชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง การทำบัญชีครัวเรือน

5. ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมิ่งงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น และสามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นได้ ตัวอย่างเช่น การเพาะพันธุ์กล้วยไม้ขยายกล้วยไม้สู่ป่าชุมชน การผลิตถ่านกัมมันต์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร โดยการกระตุ้นด้วยไอน้ำร้อนยวดยิ่ง การนำเม็ดตะกล้ำดาหนุมานบดให้ละเอียดผสมน้ำทำยาฆ่าแมลง การนำต้นไม้และใบไม้มาทำผ้ามัดย้อม ฯลฯ

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1. ระบบและกลไกการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการจัดประชุม สภาวิชาการ การฝึกอบรม และนำความรู้และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง และมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เช่น การใช้ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ อาคารสถานที่

2. อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการ

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ปรึกษาในการให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

3. งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยมีงบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นปานกลาง ส่วนเงินสนับสนุนที่ได้รับจากองค์กรท้องถิ่นมีอยู่ในระดับน้อย

4. โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีโครงการ/กิจกรรมทางวิชาการที่ให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นปานกลาง มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่นปานกลาง

5. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ชุมชนมีความพึงพอใจในกระบวนการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและ

คุณภาพของการบริการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 80-85 ของผู้รับบริการ

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสงเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีการให้บริการข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชนในเทศกาลต่าง ๆ โดยการนำนักศึกษาและอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีการจัดนิทรรศการ แผ่นพับให้ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น และมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

ด้านการจัดการศึกษา

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน
2. ควรจัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

ด้านการวิจัย

1. อาจารย์ทุกท่านทำวิจัยร่วมกับชุมชน
2. ต้องการให้วิจัยเกี่ยวกับศัตรูพืช

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1. บริการเหมาะสมดีแล้ว
2. บริการด้านอาชีพให้กับแม่บ้านและเยาวชนเพื่อหารายได้

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้มากขึ้น
2. ควรส่งเสริมและนำศิลปะและวัฒนธรรมมาเป็นบทเรียนในโรงเรียน

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการประเมินทั้ง 6 สถาบันมาแจกแจงความถี่ได้ผลการประเมิน

ดังแสดงในตาราง

ด้านการจัดการศึกษา

ตาราง 47

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของ
ท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่เปิดสอน สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น	6	-	-
1.2 ร้อยละของหลักสูตรมีความ หลากหลายสอดคล้องกับสภาพ ของท้องถิ่น	6	-	-
1.3 ร้อยละของคนในท้องถิ่นที่ได้ รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย	-	3	3
1.4 จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษา แก่ชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น	-	3	3
1.5 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	2	3	1
1.6 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้น การศึกษาปัญหาจริงในท้องถิ่น	1	2	3

จากตาราง 47 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาตอบสนอง
ความต้องการของท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ (3 สถาบัน) มีการดำเนินงาน
สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาแก่ชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่น

และตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ร้อยละของรายวิชาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษา
ปัญหาจริงในท้องถิ่น

ตาราง 48

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัด
การศึกษา (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 มีระบบและกลไกในการเปิด โอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา	-	-	6
2.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มี บุคลากรในท้องถิ่นเป็น คณะกรรมการสร้างหรือ หลักสูตร	3	-	3
2.3 จำนวนโครงการที่ร่วมมือกับ ท้องถิ่นในการผลิตและพัฒนา บุคลากร	1	3	2

จากตาราง 48 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมี
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีการดำเนินสูงกว่ามาตรฐานใน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกในการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ตาราง 49

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้			
สนับสนุนการดำเนินงาน	-	2	4
3.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น	1	5	-

จากตาราง 49 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ดำเนินงานสูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้

ด้านการวิจัย

ตาราง 50

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
1.1 มีฐานข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อ ต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	1	-	5
1.2 มีเครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น	-	1	5

จากตาราง 50 พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลของท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการสูงกว่ามาตรฐานทั้ง 2 ตัวบ่งชี้ คือ มีฐานข้อมูลของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมีเครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตาราง 51

ผลการประเมินองค์กรประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 ร้อยละของอาจารย์สามารถทำ วิจัยเชิงบูรณาการกับท้องถิ่นได้	3	3	1
2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่ทำงานวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	2	4	-
2.3 ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงาน วิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	2	4	-

จากตาราง 51 พบว่า องค์กรประกอบที่ 2 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินงานได้ตามมาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ตาราง 52

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
(แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการ วิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจาก ภายในมหาวิทยาลัยเทียบกับ งบประมาณวิจัย	-	1	5
3.2 จำนวนเงินภายนอกที่ได้รับ การสนับสนุนการวิจัยเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นเทียบกับ งบประมาณวิจัย	4	2	1

จากตาราง 52 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินงานได้สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากภายในมหาวิทยาลัยเทียบกับงบประมาณวิจัย

ตาราง 53

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการพัฒนาท้องถิ่น
(แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
4.1 นักศึกษามีส่วนร่วมในการ เรียนรู้และฝึกประสบการณ์ ในการวิจัย	4	2	-
4.2 มีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัย เกี่ยวกับท้องถิ่น	1	3	2
4.3 จำนวนผลงานวิจัยแบบมี ส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และ บุคลากรในท้องถิ่น	2	3	1

จากตาราง 53 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 งานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ใน
การพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินงานได้มาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่
4.2 มีการส่งเสริมให้ชุมชนทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น และตัวบ่งชี้ที่ 4.3 จำนวนผลงานวิจัย
แบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่น

ตาราง 54

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
5.1 จำนวนผลงานวิจัยที่สร้าง			
องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	4	-	2
5.2 จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปใช้			
ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น	4	-	2

จากตาราง 54 พบว่า ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ดำเนินงานได้ต่ำกว่ามาตรฐาน ในตัวบ่งชี้ที่ 5.1 จำนวนผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น และตัวบ่งชี้ที่ 5.2 จำนวนผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตาราง 55

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
1.1 มีระบบและกลไกการให้			
บริการทางวิชาการแก่สังคม	-	6	-
1.2 มีการสำรวจปัญหาและความ			
ต้องการของท้องถิ่น	-	2	4

ตาราง 55 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
1.3 มีการบูรณาการการจัดการศึกษา และการวิจัยเพื่อบริการวิชาการ	-	4	2
1.4 มีการจัดประชุม สาคิต ฝีก อบรมตามความต้องการของ ท้องถิ่น	-	2	4
1.5 มีการนำความรู้และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น	1	4	1
1.6 มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้ ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย	2	4	-
1.7 มีศูนย์กลางบริการทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	2	4	-

จากตาราง 55 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 1.2 มีการสำรวจ ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น และตัวบ่งชี้ที่ 1.4 มีการจัดประชุม สาคิต ฝีกอบรม ตามความต้องการของท้องถิ่น

ตาราง 56

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการ (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
2.1 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็น วิทยากรในการให้บริการทาง วิชาการแก่ท้องถิ่น	3	2	1
2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่น	2	3	1

จากตาราง 56 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนใหญ่ดำเนินงานได้ตามมาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ตาราง 57

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
3.1 มีงบประมาณที่ใช้ในการ บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น	-	2	4
3.2 มีเงินที่ได้รับการสนับสนุนจาก ท้องถิ่น	6	-	-

จากตาราง 57 พบว่า องค์กรประกอบที่ 3 งบประมาณที่ใช้ในการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีงบประมาณที่ใช้ในการบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น

ตาราง 58

ผลการประเมินองค์กรประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
4.1 จำนวนโครงการที่ถ่ายทอดและ พัฒนาเทคโนโลยีที่เป็น ประโยชน์แก่ท้องถิ่น	4	1	1
4.2 มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น	-	2	4
4.3 จำนวนโครงการ/กิจกรรมทาง วิชาการที่ให้บริการแก่ท้องถิ่น	1	3	2

จากตาราง 58 พบว่า องค์กรประกอบที่ 4 โครงการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีแหล่งศึกษา ค้นคว้า พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น

ตาราง 59

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
ความพึงพอใจของผู้รับบริการทางวิชาการ (กระบวนการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก คุณภาพของการบริการ)	-	1	5

จากตาราง 59 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตาราง 60

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
1.1 มีระบบการให้บริการในการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามความต้องการของท้องถิ่น	-	1	5
1.2 มีศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	2	4	-

จากตาราง 60 องค์กรประกอบที่ 1 ระบบการให้บริการด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่

1.1 มีระบบการให้บริการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามความต้องการของท้องถิ่น

ตาราง 61

ผลการประเมินองค์กรประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
2.1 มีระบบฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1	1	4
2.2 มีศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น	1	2	4
2.3 จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	1	2	3

จากตาราง 61 พบว่า องค์กรประกอบที่ 2 ฐานข้อมูลศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานทั้ง 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 2.1 การมีระบบฐานข้อมูลศิลปะและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ 2.2 มีศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตาราง 62

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของ
อาจารย์และนักศึกษา (แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า	ได้	สูงกว่า
	มาตรฐาน (1)	มาตรฐาน (2)	มาตรฐาน (3)
3.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	-	2	4
3.2 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย	1	2	3
3.3 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ภายนอก มหาวิทยาลัย	-	4	2

จากตาราง 62 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม
ท้องถิ่นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่า
มาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วม
กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 จำนวนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยมี
ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเทศกาลต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย

ตาราง 63

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย
(แสดงจำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
4.1 มีการบูรณาการเรียน การสอนศิลปะและวัฒนธรรม ท้องถิ่นในหลักสูตร	-	1	5
4.2 มีการให้ความรู้ความเข้าใจ ในคุณค่าและความภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่น	-	1	5

จากตาราง 63 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ดำเนินการได้สูงกว่ามาตรฐานทั้งตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการบูรณาการเรียนการสอนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในหลักสูตร และตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีการให้ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตาราง 64

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น (แสดง
จำนวนสถาบันที่ประเมิน)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
5.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น	1	3	2

ตาราง 64 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน (จำนวนสถาบัน)		
	ต่ำกว่า มาตรฐาน (1)	ได้ มาตรฐาน (2)	สูงกว่า มาตรฐาน (3)
5.2 มีการสร้างองค์ความรู้ มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและ วัฒนธรรม	-	3	3

จากตาราง 64 องค์ประกอบที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนใหญ่ดำเนินการได้ตามมาตรฐานและสูงกว่ามาตรฐานเท่ากัน ในตัวบ่งชี้ที่ 5.2 มีการสร้างองค์ความรู้มาตรฐานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินงานได้ตามมาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 5.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น